

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319205331
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319205331.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Mariany Muránskej, v právnej veci navrhovateľky L. X., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, E., zast. Z.. N. X., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, E. proti osobe povinnej z výživného Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom E. Q. XX, kontaktná adresa N. Ú.O. XXX, G., zast. JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Kalininova 675, Humenné o návrhu na zvýšenie výživného, o odvolaní osoby povinnej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10Pc/5/2019-595 zo dňa 3.11.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáha zvýšenia vyživovacej povinnosti určenej súdom zo strany otca ako osoby povinnej z výživného zo sumy 70 Eur na sumu 500 Eur mesačne.

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) v poradí druhým rozsudkom rozhodol cit.: „Súd mení rozsudok Okresného súdu Humenné č. 12C 173/2009 zo dňa 27.1.2010 v časti výšky výživného pre navrhovateľku tak, že zvyšuje výživné pre navrhovateľku zo sumy 70 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám navrhovateľky vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca od podania návrhu od 28.5.2019.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Zaostalé výživné vo výške 6 288,33 eur za obdobie od 28.5.2019 do 3.11.2021 súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku. Nezaplatením čo len jednej zo splátok sa stáva zročným celý dlh.“

3. Proti rozsudku podal odvolanie otec navrhovateľky ako osoba povinná z výživného.

4. K odvolaniu podala písomné vyjadrenie povinná z výživného.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej

podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej z výživného nie je dôvodné.

6. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že navrhovateľka študuje na vysokej škole mimo miesta svojho bydliska dennou formou. V čase poslednej súdnej úpravy mala navrhovateľka 9 rokov, príjem otca predstavoval sumu 916,79 Eur, príjem matky 1.007,58 Eur.

7. Súd pri určení výšky výživného vychádzal z oprávnených potrieb navrhovateľky, ktorá má výdavky najmä v súvislosti so štúdiom mimo miesta bydliska, ktoré zahŕňa najmä výdavky na štúdium, cestovanie, ubytovanie a stravovanie. Navrhovateľka má zvýšené výdavky na stravu v súvislosti s laktózovou intoleranciou. Súkromne sa učí čínsky jazyk. Na strane povinného z výživného vychádzal z jej čistého mesačného príjmu zo zamestnania vo výške priemerne 1.000 Eur a výsluhového dôchodku vo výške 800 Eur, existencie ďalšej vyživovacej povinnosti, pričom prihliadol na oprávnené výdavky otca.

8. Povinný z výživného predmetné rozhodnutie súdu napáda s argumentáciou, že súd pri rozhodovaní nevychádzal z nevyhnutných výdavkov navrhovateľky, ktoré sú podľa jeho názoru nadnesené. Súd prvej inštancie sa štruktúre a výške oprávnených výdavkov navrhovateľky venoval v bode 23. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie považuje takto ustálené výdavky za primerané, vrátenie otcom namietanú výšku výdavku na stravu s prihliadnutím na potrebu špeciálneho stravovania sa navrhovateľky.

9. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti v súvislosti s kvantifikáciou celkových výdavkov nie je náchylný myšlienke podrobne preukazovať výdavky oprávnených z výživného a za tým účelom predkladať súdu pokladničné bloky z nákupu potravín, ošatenia, obuvi, či dokonca hygienických potrieb. V tomto kontexte uprednostňuje odvolací súd určitú mieru zovšeobecnenia odôvodnených potrieb oprávneného z výživného, najmä s ohľadom na jeho vek. Nad tento rámec sa zohľadnia samozrejme špecifické výdavky, dôvodiace odklon od generalizácie prípadu, súvisiace napríklad so zhoršeným zdravotným stavom dieťaťa. V prejednávanom prípade existencia takýchto špecifických výdavkov zistená nebola.

10. Tak ako prvoinstančný súd vo svojom rozhodnutí, aj odvolací súd už pomerne dlhodobo aplikuje vo svojej rozhodovacej činnosti materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“ (<https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda>), a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. V zmysle tohto tabuľkového výživného sa vypočítava výživné z čistého príjmu rodiča, ktorý je zároveň kvantifikačným vyjadrením jeho možností, schopností a majetkových pomerov. Jednotlivé vekové kategórie mal. detí pritom dostatočne zohľadňujú fyzický vývin dieťaťa aj prechod v rámci stupňov školskej dochádzky. Materiál je doporučený na prípady maximálne troch vyživovacích povinností povinných rodičov, je preto použiteľný na preskúmaný prípad.

11. Navrhovateľka svojim vekom spadá do vekovej kategórie, ktorej prislúcha výživné v rozsahu 19-25% z čistého príjmu povinného rodiča. Pri skúmaní predložených opisov mzdových listov dospel odvolací súd k záveru, že priemerný čistý mesačný príjem otca za rok 2021 činil 1.900 eur. Súdom určená výška výživného zodpovedá 18,42% čistého príjmu matky, čo je tesne pod dolnou hranicou a zohľadňuje tak existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti otca. Odvolací súd má za to, že nie je dôvod, pre ktorý by navrhovateľke nemalo byť priznané výživné vo výške, ktorá zodpovedá spravodlivej výške určovanej aj v iných obdobných prípadoch.

12. Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti zo strany otca ako druhého rodiča je potrebné uviesť, že súd správne ustálil, že vzhľadom na jej príjem je jej vyživovacia povinnosť vo výške 350 Eur mesačne. Časť vyživovacej povinnosti si plní formou výkonu osobnej starostlivosti v čase, kedy je navrhovateľka doma, t.j. najmä počas víkendov, v čase skúškového obdobia a počas prázdnin, čo predstavuje obdobie približne 120 dní v roku. Výpočet výšky jej vyživovacej povinnosti pri zohľadnení miery osobnej starostlivosti je možné kvantifikovať nasledovne: $1 - (120 \text{ dní} / 365 \text{ dní}) \times 350 \text{ eur}$, čo predstavuje sumu 235 Eur. Matka navrhovateľky sa na výkone osobnej starostlivosti nepodieľa vôbec. Obaja rodičia prispievajú na výživu navrhovateľky sumou 585 Eur mesačne, ktorú má k dispozícii na pokrytie všetkých svojich potrieb. Táto suma je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná a v žiadnom prípade

neprekračuje štandardné výdavky, ktoré navrhovateľka objektívne má. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade plnoletých detí neprichádza do úvahy tezurácia časti výživného, je zároveň aj vyjadrením práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nezhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).